

ÚVODNÍK

Zdravím všechny čtenáře a čtenářky našeho farního zpravodaje.

Protože se blíží konec 7. měsíce, dovoluji mi vlastními zážitky nakreslit pro vás prázdninovou pohlednici. Moje malování slovy se odehrává v ústraní na orelském táboře v Travné.

Teprve zde mohu v klidu uspořádat množství různých postřehů a poznámek ze svého prázdninového cestovního deníku. Začnu logicky od začátku. Našel jsem ve svých poznámkách 3 týdny starý text psaný ještě v cizině. Ten samý, který nyní v utříděné a precizované podobě vkládám do našeho Děničku...

Posílám všem u nás doma opožděný pozdrav z překrásné a pokojné krajiny tzv. Horních Frank (Německo) s majestátní barokní basilikou, která je zasvěcena 14 svatým pomocníkům. Bydlíme v poutním domě, který připomíná bludiště; zde máme také vyučování.

Moje nedělní cestování (8. 7. 2018) bylo ve znamení přesezení se spoustou zavazadel. V Praze jsem si je uložil v malé kavárně. Tam jsem při čekání na bus do Norimberku strávil velice klidnou hodinku. Stálo mě to zmrzlinový pohár a konvici výborného zázvorového čaje. Těch 150 Kč nebyla na Prahu veliká cena – vzpomenu-li na loňskou poslední českou polévku před odletem z Ruzyně.

O půl čtvrté nás nalodili do obrovského autobusu s logem DB (německé železnice)... Jelo se však po dálnici a překvapivě se dalo číst nebo psát – stihl jsem napsat nedělní kázání pro náš web. Velice nepříjemná byla jedna bláznivá Češka na palubě, která celou cestu nadávala Američanům a Němcům v přesvědčení, že jí nerozumí. Byl jsem rád, že z toho nebyla mezinárodní ostuda.

Přesto mě cestou vytrestaly dvě věci: klimatizace a automat na pití, kde se mohlo platit jen v Euroch. Bolení hlavy a obrovská žízeň, to jsem si nesl z autobusu cestou na nádraží v Norimberku. Naštěstí byl čas si sednout do restaurace a vyléčit se jedním výborným bavorským pivem.

Musím poznamenat, že německé dráhy potom pokračovaly dále po kolejích. Vlák byl čistý a spolucestující příjemní. Navíc jsem z jednoho dětského rozhovoru chytl první lekce němčiny po dlouhé přestávce. Cesta do Bamberku utekla příliš rychle, tak jsem akorát stihl sníst řízky a už na mě čekal můj starý známý pan Horst Schless s velkým starobylým bavorákem. Cestou jsme se zapovídali natolik, že zvolil špatný směr na dálnici a tak jsme absolvovali objížďku po okreskách, spojenou s kocháním se krásami a půvabem zdejšího kraje. Nakonec jsem takto dorazil do cíle cesty zhruba okolo 22:00. Po vytoužené sprše jsem si dal poslední půlku řízky a poslal první SMS domů o tom, že jsem konečně docestoval. Hlava mě už naštěstí nebolela, ba naopak bylo mi velice dobře, jak navenek tak i uvnitř. V modlitbě jsem poděkoval Bohu za prožitý den a šel spát.

Ke svému deníku se dostávám až za dlouho od popisovaného příjezdu, proto ve svém dalším pokusu se budu snažit zachytit to podstatné pro mne a zajímavé pro vás. Nejprve bych chtěl ozřejmit důvod své cesty, která je mým už x-tým pokusem zlepšit znalosti jazyka našich západních sousedů. Zkrátka jsem v tomto smyslu věčný student. Tomu, proč se učím němčinu, bych chtěl věnovat následující odstavec. Důvod není snadné napsat, protože celá věc mého zájmu o německý jazyk má dlouhou a složitou historii. V mé rodině byla averze vůči Němcům - především kvůli mému strýčkovi, který byl policejním komisařem v Olomouci a na začátku okupace se zapojil do odbojové skupiny napojené na exilovou vládu v Londýně. Bohužel tato snaha neunikla pozornosti gestapa, tak strýc nakonec skončil v Osvětimi, kde v roce 1942 zemřel. Podobný vztah byl u nás doma i vůči jiným okupantům – Rusům. Pro mne osobně jsou však tyto vzpomínky ještě stále bolestivé. Proto o nich nechci psát podrobněji. Jakkoliv jsou tyto skutečnosti ve mne hluboce zakořeněné,

s pomocí Boží (a mnoha dobrých lidí) jsem postupně tuto nenávist opustil. Dá-li se tak vyjádřit, s předtím negovaného se stala celoživotní výzva.

Prvním důkazem toho je fakt, že jsem si ruštinu posléze zamiloval. Tento jazyk mne uchvátil natolik, že při svém dálkovém maturitním studiu jsem jí věnoval hodně času. Byl to první světový jazyk, který jsem se naučil pro praktické použití a umím ho dodnes. Ruština mi ostatně pomohla při mém prvním bezprostředním kontaktu se svobodným světem. V Rakousku u sestřiček jsem se skrze ruský mluvící řeholnici naučil německy žvatlat. Takže ruský jazyk mi pomohl překonat psychologickou bariéru vůči němčině a další už na sebe nedalo čekat. Tím bylo pozvání do Natzu u Brixenu v Jižním Tyrolsku pro české a slovenské studenty od Ackermannovy obce. Bylo to na přelomu roku 1995/96. Dá se říci, že od tohoto setkání se odvíjí moje potřeba mluvit a domluvit se s lidmi, které mám moc rád. Tedy tolik k hlavním důvodům mého zájmu o tento světový jazyk.

Zmínil jsem se o Ackermannově obci (Ackermannngemeinde, zkratka AG).

AG je občanské sdružení při německé katolické církvi, které se věnuje usmíření mezi Němci, Čechy, Slezany a Slováky. Své sídlo má v Mnichově. Námětem pro jejich název je středověká legenda Oráč z Čech, kde jako hlavní postava vystupuje oráč (německy der Ackermann).

Ackermanova společnost vznikla v lednu 1946 sloučením bývalých členů katolických spolků a sdružení vysídlených Němců z Československa. Mezi zakládající osobnosti patřil politik Hans Schütz (předseda 1946–1970) a P. Pavel Sládek (církvní asistent 1946–1980).

Od roku 1991 má svaz pobočku také v Praze (Sdružení Ackermann-Gemeinde - zkratka SAG), která sídlí v opatství Emauzského kláštera. Spolkovým předsedou Ackermannova sdružení je od roku 2010 Martin Kastler.

Sdružení se snaží o zvýšení povědomí u německého obyvatelstva o Čechách, Moravě, Slezsku a Slovensku a o budování přeshraniční spolupráce. Vystupuje na obranu demokracie a ochranu lidských práv bez ohledu na etnický původ. Sdružení vydává literaturu zabývající se německo-českými dějinami a organizuje společná setkání Němců a Čechů. Poskytuje finanční podporu při obnově zničených nebo poškozených kostelů, hřbitovů, památníků a podporuje žijící zástupce německé menšiny v Česku.

Moji přátelé z bamberské pobočky AG pořádají mj. každý rok prázdninový jazykový kurz pro české a slovenské kněze. Tento ročník je už v pořadí 28. Kurzu jsem se zúčastnil poprvé před 4 roky a k letošní opakované účasti mě přiměla především touha vidět lidi, které mám rád. To slovo „řád“ zdůrazňuji, protože tito lidé mi mnohokrát a mnoha způsoby prokázali veliké dobrodiní. Mezi jiným, bych chtěl vyzdvihnout jejich zásluhy na vzniku chráněné dílny v Paloníně. Pracovnice této dílny se naučili zdobení svíček u mých přátel - rodiny Heppnerových z Wemdingu.

Největším plodem naší česko-německé spolupráce byla aktivita v mé bývalé farnosti Luká na Litovelsku, kam patří vesnice Javoříčko.

Jak jistě víte, v této malé vesničce se na samém konci války (5. 5. 1945) stala zbytečná tragédie. Vyřizování různých osobních věcí mezi partyzány ve vyhrocené době přispělo velkou měrou krestné akci německého SS komanda. Vesnice byla vypálena a téměř všichni dospělí muži byli postříleni. Jakkoliv se to stalo před desítkami let, stále tam člověk cítí zlo, které navíc velice živila tehdejší totalitní propaganda. Naše farní společenství v Luké tehdy usilovalo o to, abychom s pomocí Boží (a dobrých lidí) uzdravili jizvy a rány minulosti. Nejdříve jsme chtěli na místě tragédie postavit kříž smíření, ale naše snaha narazila na nepochopení. Následně z našeho úsilí vznikla občanská aktivita, která měla dva cíle:

1) Zbudování pobočky kláštera italských sester karmelitek. Sestřičky mají v Luké a v okolí pracovat s dětmi a mládeží. Proto naše společenství zvolilo název Speranza (to znamená italsky „naděje“). Naše naděje spočívá v tom, že právě nová generace má potenciál na překonání pomyslné kletby této tragédie.

2) Dále se podařilo u příležitosti 60. výročí od javoříčské tragédie po dlouhých a složitých jednáních uspořádat mimořádné setkání. Tehdy se na konferenci, konané pod záštitou olomouckého arcibiskupa, setkali zástupci obce Javoříčko a zástupci AG. Plodem této akce byl jednak sborník přednášek, kam mj. přispěl svým článkem Mons. Tomáš Halík, jednak to, že zástupci obce Javoříčka jeli na oplátku zas do Würzburgu na podobnou konferenci pořádanou místní pobočkou AG. Navíc se podařilo to, že opodál pomníku javoříčské tragédie byl postaven veliký kříž.

To vše se odehrálo v roce 2005 a 2006. Nyní v roce 2018 mohu konstatovat, že už 12 roků karmelitky do Luké dojíždí, aby se zde o víkendech nebo o prázdninách věnovaly místním dětem. Protože sestry mají další povolání, není daleko náš cíl, aby nově postavený objekt sloužil jako skutečný karmelitánský klášter. Dnes uprostřed návsi vesnice Luká najdete pozoruhodný komplex budov propojených malým parkem. Všem tomu vévodí krásně opravený farní kostel svatého Jana Křtitele. Dodnes nechápu, jak se v tak malé farnosti

(průměrná účast na nedělní bohoslužbě je 60 lidí) podařilo zrealizovat tolik dobře. Nyní s odstupem času mohu s jistotou říci, že moje přeložení do farnosti Velká Bystřice a Hlubočky, bylo krásným projevem Boží rezie. Díky Bohu. Teprve po mém odchodu místní lidé a moji nástupci ve farnosti Luká, otec Metoděj Hofman a otec Norbert Hnátek, tento můj bláznivý nápad dokázali uskutečnit. Děkuji i mým přátelům a známým z AG za všestrannou podporu a prvotní inspiraci. Do jmenovitého seznamu musím mezi adresáty své vděčnosti zařadit pana Ing Josefa Faltýnka z Vojtěchova, paní Věru Furišovou, pana Josefa Osmančíka, manžele Řezníčkovy a Strašilovy, pana Jana Rece a další své někdejší spolupracovníky. Stále je chovám ve svém srdci a modlím se za ně. Nesmím zapomenout ve svém děkování na sestru Tadeu, Rafaelu a Denisu a další sestry z karmelitánské kongregace.

Tady moje pohlednice končí. Mimochodem pokračování dalších dobrodružství se teprve rodí v mém duchovním hledání. Takže se budu těšit na další projevy Boží vůle, tolik potřebné i pro obě naše farní společenství. Rovněž Vám, milí čtenáři, budu vděčný za modlitby, protože v mé hlavě je opět mnoho dalších fantastických vizí (např. nová podoba Hospůdky na faře). Dá-li Pán, představím vám je až k tomu bude příhodná doba.

Pozdrav z orelského tábora posílá Váš otec Josef Opluštil a k pozdravu se připojuje otec Josef Novotný

CO SE DĚLO

Již dva roky se pravidelně jako důchodkyně scházíme ve čtvrtek na klubu Archa, který původně začala vést p. Jana Chudíková, ale pro své trvalé zaměstnání ho již vést nemůže. Přesto jsme se nepřestaly scházet pravidelně každý čtvrtek. Začínáme mší svatou, hrajeme společenské hry nebo si čteme zajímavé knížky a jsme spokojené. Někdy nám otec Josef pustí nějaký zajímavý film. A tak nám také jednou nabídl i menší výlet, což jsme s radostí přijaly a 19.6.2018 jsme jely za hranice všedních dnů.

Navštívili jsme otce Milana Palkoviče ve Velkých Losinách, abychom mu popřáli k jeho pondělnímu svátku a pak pálenici p. Mgr. Richarda Jašše v Maršíkově, kde nám velice zajímavým způsobem povyprávěl o celé výrobě a dal nám okusit i různé jejich výrobky, a to jak mošty, tak i likéry a pálenky. Byli jsme překvapeni jaké druhy se u nich vyrábí a z jakých surovin. Není to jen klasická slivovice, ale i další druhy všelijakého ovoce a bylin, které se u nich zpracovávají. Překvapila nás např. Ořechovka, bylinné likéry nebo dnes novější jejich výroba likéru z levandule. Mají již dobré jméno a vyváží i do zahraničí.

Pak jsme odjeli do Bílé Vody, kde jsme navštívili domov pro seniory, který je spojen i s domovem pro bezdomovce nebo sociálně vyloučené, kteří tam mají možnost být ubytováni za menší nájem, ale musí se podílet na práci pro domov. Měli jsme možnost u nich poobědvat a povyprávět si s místním knězem, který zde působí.

Navštívili jsme i místní muzeum o působení řádových sester z různých řádů, které zde byly intervenovány po zrušení jejich klášterů a místní hřbitov.

Chtěli jsme navštívit ještě městečko Travné, kam naše děti jezdí na prázdniny, ale byl již čas odjezdu a tak se toto neuskutečnilo. Ale protože nám počasí přálo a jelo se nádhernou krajinou našeho milého Jeseníku, byl to pro nás opravdu zážitek, na který budeme rády vzpomínat.

Anna Králíčková

KALENDÁŘ NA SRPEN

Neděle, 29. července, 17. neděle v mezidobí, Památka sv. Marty

07:30 - Velká Bystřice svátost smíření

08:00 - Velká Bystřice - mše

09:30 - Posluchoy - mše

11:00 - Bystrovany - mše

Pondělí, 30. července

15:00 - Velká Bystřice/DPS svaté Anny - mše

Úterý, 31. července, Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Středa, 1. srpna, Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve

Čtvrtek, 2. srpna

17:00 - Bukovany - mše (zástup)

Pátek, 3. srpna

18:15 - Velká Bystřice - mše

Sobota, 4. srpna, Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze

17:30 - Přáslavice - mše s nedělní platností

Neděle, 5. srpna, 18. neděle

v mezidobí, Posvěcení římské baziliky

Panny Marie

07:30 - Velká Bystřice svátost smíření

08:00 - Velká Bystřice - mše

09:30 - Posluchoy - mše

11:00 - Bukovany - mše

Pondělí, 6. srpna, Svátek Proměnění

Páně

15:00 - Velká Bystřice/DPS svaté Anny - mše (otec Bohumír Vitásek)

Středa, 8. srpna, Památka sv. Dominika, kněze

Čtvrtek, 9. srpna, Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy

17:00 - Bukovany - mše

Pátek, 10. srpna, Svátek sv. Vavřince,

jáhna a mučedníka

08:00 - Velká Bystřice/fara - úřední

hodiny pro veřejnost

18:15 - Velká Bystřice - mše

Sobota, 11. srpna, Památka sv. Kláry, panny

17:30 - Přáslavice - mše s nedělní platností

Neděle, 12. srpna, 19. neděle

v mezidobí

07:30 - Velká Bystřice svátost smíření

08:00 - Velká Bystřice - mše

09:30 - Posluchoy - mše

11:00 - Bystrovany - mše

Pondělí, 13. srpna

15:00 - Velká Bystřice/DPS svaté Anny - mše (otec Bohumír Vitásek)

Úterý, 14. srpna, Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a

mučedníka

Středa, 15. srpna, Slavnost

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

18:15 - Velká Bystřice/kostel - mše ze Slavnosti

Čtvrtek, 16. srpna

17:00 - Bukovany - mše

Pátek, 17. srpna

08:00 - Velká Bystřice/fara - úřední hodiny pro veřejnost

18:15 - Velká Bystřice - mše

Sobota, 18. srpna

11:00 - Velká Bystřice/ kostel - svatební obřad

11:30 - Posluhov/kaple - svatební obřad

13:00 - Velká Bystřice/ kostel - svatební obřad

17:30 - Přáslavice - mše s nedělní platností

Neděle, 19. srpna, 20. neděle

v mezidobí

07:30 - Velká Bystřice svátost smíření

08:00 - Velká Bystřice - mše

09:30 - Posluhov - mše

11:00 - Bukovany - mše

Pondělí, 20. srpna

08:00 - Velká Bystřice/kostel- mše svatá s dětmi

15:00 - Velká Bystřice/DPS svatě Anny - mše (otec Bohumír Vitásek)

Úterý, 21. srpna, Památka sv. Pia X.,

papeže

08:00 - Velká Bystřice/kostel- mše svatá s dětmi

Středa, 22. srpna, Památka Panny Marie
Královny

08:00 - Velká Bystřice/kostel- mše svatá s dětmi

Čtvrtek, 23. srpna

08:00 - Velká Bystřice/kostel- mše svatá s dětmi

17:00 - Bukovany - mše

Pátek, 24. srpna, Svátek sv.

Bartoloměje, apoštola

08:00 - Velká Bystřice/kostel- mše svatá s dětmi

09:00 - Velká Bystřice/fara - úřední

hodiny pro veřejnost

18:15 - Velká Bystřice - mše

Sobota, 25. srpna

17:30 - Přáslavice - mše s nedělní platností

Neděle, 26. srpna, 21. neděle

v mezidobí

07:30 - Velká Bystřice svátost smíření

08:00 - Velká Bystřice - Patrocinium farního kostela (otec Vladislav Švirák)

09:30 - Posluhov - mše

11:00 - Bukovany - mše

11:00 - Bystrovany - mše - Patrocinium svatého Bartoloměje (otec Rudolf

Smahel)

14:30 - Velká Bystřice/kostel - svátostné požehnání a žehnání aktovek a školních batohů

15:00 - Velká Bystřice/farní zahrada - XIII. ročník farního odpoledne

Pondělí, 27. srpna

15:00 - Velká Bystřice/DPS svatě Anny - mše (otec Bohumír Vitásek)

Úterý, 28. srpna, Památka sv.

Augustina, biskupa a učitele církve

Středa, 29. srpna, Památka Umučení sv.

Jana Křtitele

Čtvrtek, 30. srpna

17:00 - Bukovany - mše

Pátek, 31. srpna

08:00 - Velká Bystřice/fara - úřední

hodiny pro veřejnost

18:15 - Velká Bystřice - mše

Sobota, 1. září

10:30 - Olomouc/katedrála - mše a oslava 70. narozenin Otce arcibiskupa Jana Graubnera

17:30 - Přáslavice - mše s nedělní platností

Neděle, 2. září, 22. neděle v mezidobí

07:30 - Velká Bystřice svátost smíření

09:00 - Velká Bystřice/kostel - mše svatá v rámci Lidového roku

09:30 - Posluhov - mše (zástup)

11:00 - Bukovany - mše

11:00 - Bystrovany - mše

Změna program vyhrazena. Sledujte prosím nedělní ohlášky nebo www.farnost-vbystrice.cz

MIMO JINÉ

Prosba našich kuchařek příměstského tábora

Paní Kuchařky našeho příměstského tábora konaného na faře ve Velké Bystřici ve dnech od 20 – 24. srpna 2018 prosí o přebytky ze zahrádek a zahrad či jiné přilepšení našim dětem.

Jubileum

Na konci prázdnin oslaví **70. narozeniny Mons. Jan Graubner**, arcibiskup olomoucký, metropolita moravský. Otec arcibiskup se narodil 29. srpna 1948 v Brně. Při této příležitosti bude otec arcibiskup Jan sloužit **děkovnou mši svatou v katedrále sv. Václava v Olomouci v sobotu 1. 9. 2018 v 10.30 hod.**, na kterou zve kněze i věřící arcidiecéze. Po mši sv. bude pro Boží lid, který se zúčastní této slavnostní mše svatě připraveno občerstvení v prostorách vedle katedrály formou zahradní oslavy.

POZVÁNKY

13. ROČNÍK FARNÍHO DNE

KDY v neděli 26.8.2018

KDE: ve farním kostele a na faře ve Velké Bystřici

PROGRAM: **08:00 – SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ**, hlavním hostem bude olomoucký děkan a probošt Metropolitní kapituly otec Ladislav Švirák

14:30 – SVÁTOSTNÉ POŽEHNÁNÍ a žehnání aktovek a školních batohů

15:00 – PROGRAM NA FARNÍ ZAHRADE – bude otevřený nejširší veřejnosti.

Bohatá nabídka aktivit pro malé i větší, občerstvení a dobroty z udírny. Divadelní vystoupení, živá hudba a zpěv z našich vlastních zdrojů.

Prosíme naše hospodyňky o napečení různých dobrot. Můžete jako každý rok přinést na faru během soboty a neděle. Jinak prosíme o drobný dobrovolný příspěvek na pokrytí nákladů - vstupné dobrovolné.

Prosíme o modlitbu za příhodné počasí. Pan Bůh zaplať za Vaši účast a ochotu při zajišťování farního dne!

Vychází 29.7.2018, uzávěrka dalšího čísla 29.8. 2018. Příspěvky do Děničku (články, fotky z akcí, připomínky apod.) pošlete na denicekvb@seznam.cz. Farní webové stránky www.farnost-vbystrice.cz, příspěvky na web (fotky z akcí, články, připomínky apod.) pošlete na farnostvbystrice@centrum.cz. Redakční rada: Eva Krätschmerová, Miloslav Krätschmer, P. Josef Opluštil; Jazyková korektura: Vojtěch Lakomý. Vydává Římskokatolická Farnost Velká Bystřice pro vnitřní potřebu farnosti. Cena: dle zvážení